

a scăpa un cuvînt nesocotit, a spune, a pomeni), небрежно (cu indiferență, неингрижит, disprețiitor, lipsit de considerație) nocnyatъ (a se înscrie), смерть (ca adv., în limbaj familial: foarte, песте măsură de, grozav de) etc.

Aplicînd, în stabilirea sensurilor, principiul distribuției semantice în traducere și nu în original, autorul pune în evidență valori inedite ale cuvintelor rusești pe teren românesc. Subliniem aceasta, deoarece lexicografia bilingvă aduce servicii nu atât prin fidelitatea față de sensurile relevante în dicționarele explicative ale limbii din care se traduce (împrejurare avînd, neîndoios, importanța sa orientativă), cit mai ales prin definirea posibilităților reale de traducere. Așa sfînd lucrurile, vom fi de acord că o parte din sensurile fixate în dicționarele explicative nu vor apărea (avem în vedere chestiunea cel puțin sub aspect pur cantitativ), și aceasta nu numai datorită spațiului, în timp ce, ca un corolar, vor putea fi întîlnite articole în care, *posibilitățile de redare* a valorilor semantice sunt mai multe decît numărul acestor valori.

Ni se pare că un dicționar rus-român de format mare va trebui să pună la contribuție toate sau, în orice caz, majoritatea traducerilor din literatura rusă și sovietică, unde se întîlnesc echivalente, poate uneori dintre cele mai neașteptate, dar, nu-i mai puțin adevărat, „create” (citește: *stabilitate*) în chip fericit.

În elaborarea articolelor din dicționarele de traducere, bilingve, se pune tot mai mult chestiunea raportului dintre numărul de sensuri, fixate conform posibilităților de redare, și cel al sinonimelor care figurează la fiecare sens. Dacă la marile dicționare bilingve problema se rezolvă fără dificultăți, asigurîndu-se împlinirea ambelor cerințe, la dicționarele mici și medii singura cale justă este îmbinarea armonioasă a acestora.

O virtute a *Dicționarului* recenzat o constituie tocmai această îmbinare, deși, de altfel, acolo unde situația a impus-o, autorul a preferat un plus de valori, aspect demn de remarcat, susținut și de destinația lucrării. Exemplele de mai sus sunt edificatoare în acest sens.

În Dicționar poate fi întîlnit un număr apreciabil de termeni lingvistici (500). Menținăm că majoritatea lor sunt cuvinte uzuale folosite în același timp cu valoare metalingvistică. Iată, spre exemplificare, cîțiva dintre aceștia: *деловой* (pe lîngă sensurile: *de muncă*; *profesional*; *de afaceri*; *constructiv*; *priceput*) figurează, cu indicația *lingv.*, echivalentele: *oficial*, *administrativ* și se ilustrează cu îmbinări ca: *деловой стиль* ‘stil oficial’, *administrativ’*; *деловой язык* ‘limbaj oficial’ etc.; *исконный* (cu un sens ușual de *autohton*; *băstinaș*, *originar*, *strâvechi* și cu altul, specializat și anume *originar*, *moștenit*, ilustrat prin *исковные и заимствованные слова* ‘termeni originari (moșteniți) și termeni împrumutați’); *картичный* (*de tablouri*; *pîtoresc*; *expresiv*; iar ca termen lingvistic — *pictografic*, ilustrat prin *картиное письмо* ‘scriere pictografică’); am mai putea adăuga cuvinte-titlu ca: *замвор*, *книжный*, *конверсия*, *лицо* etc. Firește, există și cuvinte-titlu cu valoare exclusiv metalingvistică sau care reprezintă o formă onomimică. Pentru acest din urmă caz amintim articolele *предлог*² cu traducerea *prepoziție* concomitant cu *предлог*¹ — *pretext*; *предложение*², cu echivalentul *propoziție* alături de *предложение*¹ — *propunere*; *оferă*; *cerere în căsătorie*. Pentru primul caz am aminti